
Minneord

OSS IMELLOM

HAAKON BREIEN BENESTAD

GUNNAR NICOLAYSEN

BENT ROLSTAD

Universitetet i Oslo

- Sommeren kommer, og jeg går.
- Men du har levd et godt liv!
- Ja, jeg tror det. Men dette kom for tidlig.

Jens-Gustav Heber Iversen, født 19.11. 1935, gikk ut av tiden 13. mai. Vi har mistet en svært god venn og kollega. Vi hadde håpet at tidens beste kreftbehandling skulle redde ham.

Jens-Gustav var professor i fysiologi ved Universitetet i Oslo og medlem av Det Norske Videnskaps-Akademi. Han hadde forskningsopphold i Oxford og i Nice. Han spilte en viktig rolle da det skulle startes forskning og undervisning i medisin ved Universitetet i Tromsø. I sin forskning konsentrerte han seg om signalformidling inn i immunceller.

Han gjorde en betydelig forskningspolitisk innsats, bl.a. i styret ved Universitetet i Tromsø, i fakultetsstyret ved Det medisinske fakultet, Universitetet i Oslo, og som formann i studiestyret, han var leder av en faggruppe i Norges forskningsråd og

instituttbestyrer ved Fysiologisk institutt. Han hadde også tillitsverv innen Oslo SV.

Han satset meget sterkere enn de aller fleste på formidlingsvirksomhet – som lærebokforfatter for den daværende linjen for helse- og sosialfag i videregående skole og ved å være initiativtaker, kursleder og hovedlærer ved grunnkurs i biomedisinsk forskning ved Universitetet i Oslo i en rekke år. Han skrev artikler og bokkapitler om biologiske effekter av kjernefysisk krigføring og om vitenskapsetikk og vitenskapsfilosofi.

Jens-Gustav hadde så mange gode sider. Ved en anledning fant en av oss ut at bokstaven «F» var velegnet for å karakterisere ham. *Fantasirik*: Alltid skarpt analytisk og kreativ gav han gode råd til kolleger som spurte «hva nå?» når det hadde stoppet opp for dem. *Flegmatisk*: En av oss, som var hans første elev, lurte på hvordan han klarte å ta det så rolig når noe gikk galt med eksperimentene. *Foretaksom*: Lyst og evne til å få ting gjort. Jens-Gustavs vinlov («Når en mann og en kvinne deler en flaske vin, skal det skje slik at de får samme promille»). Anatomisk drikkevise, som fremdeles synges på avdelingens julefest. *Fagkyndig*: Han lærte seg, i motsetning til mange, den generelle og basale fysiologi med støttediscipliner. Lenge var han orakelet vårt i statistikk. Vi kunne føye til flere F'er: *Fargerik*, *Faderlig*, *Flittig* ...

Litt mer om *Faderlig*: Jens-Gustav hadde en egen evne til å sette seg inn i andres situasjon – han viste oppriktig medfølelse og gav råd som alltid vitnet om at han så problemer fra flere sider. Han greide å formulere kritikk, selv om den kunne være skarp, på en godartet måte. Vi vil huske Jens-Gustav som en usedvanlig kunnskapsrik og helstøpt person – et svært godt menneske, med mye humoristisk sans og stor medmenneskelighet.

Våre tanker går til de mange han betydde så mye for, likevel aller mest til Rannveig.

Publisert: 22. juni 2006. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 8. juli 2026.